

Ὀλίγον ἐφρόντιζον οἱ συμπολίται αὐτοῦ, ἂν ἐσπούδασεν ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Μονσπελιέρου, ἂν ἐδημοσίευσε συγγράμματά τινα ἰατρικῆς καὶ προσήνεγκεν εἰς τὴν σοφὴν Εὐρώπην τὴν γαλλικὴν μετάφρασιν τοῦ Θεοφράστου καὶ Ἰπποκράτους. Ἡ Ἑλλάς ἐγνώρισε τὸν Κοραῆν μόνον ὅτε ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ ἀπλοελληνικῇ τῇ «Πραγματείᾳ τοῦ Βεκαρίου περὶ ἐγκλημάτων καὶ ποινῶν» περιέχουσαν σημειώσεις καὶ προλεγόμενα. Τὸ ἀξιοπαρατήρητον τοῦτο σύγγραμμα ἐκίνησε σπουδαίως τὸ πνεῦμα τῶν Ἑλλήνων, εἴτε ἕνεκα τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐνεφανίσθη, εἴτε διὰ τὸν σκοπὸν, εἰς ὃν ἦτο προσδιωρισμένον. Ὁ Κοραῆς ἀφιέρωσεν αὐτὸ εἰς τὴν δημοκρατίαν τῶν Ἰονίων νήσων· ἀλλ' ἡ δημοκρατία αὕτη συσταθεῖσα κατὰ τὸ 1800 ἦτο ἡ πρώτη, καθ' ἣν αἱ χριστιανικαὶ δυνάμεις ἐνησχολοῦντο περὶ τῆς ὑποδουλωθείσης Ἑλλάδος καὶ παρεχώρησαν εἰς μικρόν τι μέρος γῆς σκιάν τινα πολιτικῆς ὑπάρξεως. Ἡ Ἰονικὴ δημοκρατία παρεῖχεν εὐτυχῶς ἐλπίδας πρὸς τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας, οἵτινες ἐκ τῶν κόλπων τοῦ σκότους ἐθεώρουν τὴν Πλειάδα ταύτην ὡς προμήνυμα λαμπρᾶς ἡμέρας ὑπὲρ ὀλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἐνόμιζον ὅτι ἔβλεπον ἐν τῷ νέῳ συντάγματι τῶν